

2BLACKDOT..

“Esasen konu hep 2 nokta arasındadır”

Haftalık Politik ve Jeopolitik Gelişmeler

29 Eylül 2025 – Sayı 76

Bu hizmet size 2blackdot ve TEMA Grup tarafından ücretsiz verilmektedir. Bu yazılanlar yatırım tavsiyesi değildir.

Hazırlayan: Hakan Çalışkantürk

2twoblackdots@gmail.com

<https://www.2blackdots.com>

*** Yasal Uyarı:*** Burada yer alan yatırım bilgi, yorum ve tavsiyeleri yatırım danışmanlığı kapsamında değildir. Yatırım danışmanlığı hizmeti; a racı kurumlar, portföy yönetim şirketleri, yatırım ve kalkınma bankaları ile müşteri arasında imzalanacak yatırım danışmanlığı sözleşmesi çerçevesinde ve yetkili kuruluşlar tarafından kişilerin risk ve getiri tercihleri dikkate alınarak kişiye özel olarak sunulmaktadır. Burada yer alan yorum ve tavsiyeler ise genel niteliktedir. Bu yorum ve tavsiyeler mali durumunuz ile risk ve getiri tercihinize uygun olmayabilir. Bu nedenle sadece burada yer alan bilgilere dayanarak yatırım kararı verilmesi beklentilerinize uygun sonuçlar doğurmayabilir. Gerek bu yayındaki gerekse bu yayında kullanılan kaynaklardaki hata ve eksikliklerden ve bu yayındaki bilgilerin kullanılması sonucundaki yatırımcıların ve/veya ilgili kişilerin uğrayabilecekleri doğrudan ve/veya dolaylı zararlardan, kar yoksunluğundan, manevi zararlardan ve her ne şekilde olursa olsun üçüncü kişilerin uğrayabileceği her türlü zarardan dolayı 2blackdot ve Hakan Çalışkantürk sorumlu tutulamaz.

2blackdot haftalık bülteni yönetici özeti:

 Filistin'in Artan Tanınması

- Son günlerde İngiltere, Kanada, Avustralya, Portekiz, Fransa, Belçika, Lüksemburg ve Malta'nın da katılımıyla **Filistin'i tanıyan ülke sayısı 156'ya yükseldi**.
- Bu gelişme, Filistin'in uluslararası hukuk kişiliğini güçlendiren **küresel bir konsensüs** oluşturuyor.
- Artık yalnızca "küresel güney" değil, Batılı aktörler de tanıma sürecine katıldı.

 Witkoff'un 21 Maddelik Gazze Planı

- Trump'a yakın iş insanı Steve Witkoff tarafından hazırlanmış gayriresmî öneri belgesi.
- Hamas'ın devre dışı bırakılması, İsrail'in kademeli çekilmesi, Gazze'nin uluslararası gözetim altında yönetilmesi öngörülüyor.
- **Ana hatlar:**
 - Gazze'nin ordusuz, silahsız, dış finansmana bağımlı bir yapıya dönüştürülmesi.
 - Geçici yönetim: Filistinli teknokratlar + uluslararası uzmanlardan oluşan konsorsiyum.
 - Uluslararası istikrar gücü + Filistinli polis yapılanması.
 - Körfez fonlarının ve yatırımcıların imar sürecinde ön plana çıkması.

 Uluslararası Hukuk Açısından Çelişkiler

- **Egemenlik İlkesi (State Sovereignty):** Filistin'in tanınmış egemenlik haklarının konsorsiyuma devri ciddi bir ihlal.
- **Kendi Kaderini Tayin Hakkı (Self-Determination):** Halkın seçmediği aktörlerin yönetim dayatması, BM normlarıyla çelişiyor.
- **Vesayet Rejimi Yasağı:** BM onayı olmadan Gazze için fiilî vesayet sistemi öngörülmesi hukuken geçersiz.
- **Silahsızlandırma:** Filistin'in gelecekte meşru müdafaa hakkını engelleyen düzenlemeler içeriyor.

 Eleştirel Değerlendirme

- Plan, kalıcı barış yerine **"kontrollü istikrar"** yaratmayı hedefliyor.
- Gazze'nin yeniden inşası **dış finansmana bağımlı** hale getiriliyor; yerel üretim kapasitesi göz ardı ediliyor.
- Uluslararası toplum açısından plan, **"savaşsız işgal"** veya **"yeni vesayet düzeni"** olarak nitelendiriliyor.

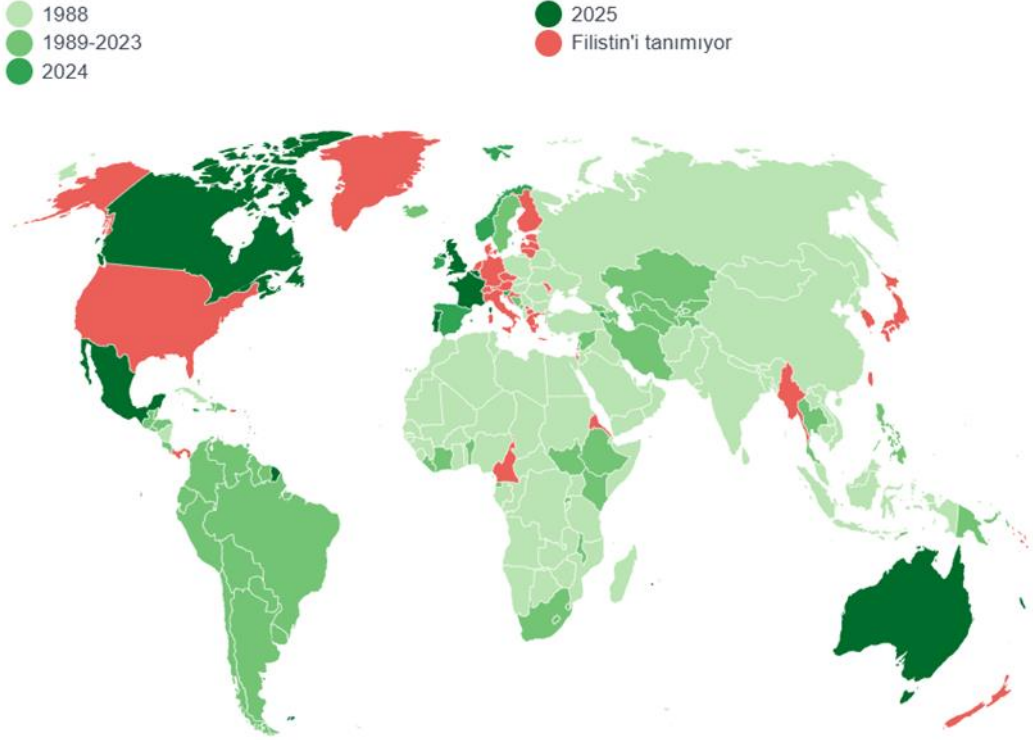
 Sonuç

- Filistin'in artan tanınması uluslararası arenada yeni bir meşruiyet zemini sağlarken, Witkoff'un planı bu kazanımı gölgede bırakıyor.
- Plan, **egemenlik ve self-determinasyon ihlali** nedeniyle hukuki ve siyasi açıdan meşruiyet krizi yaratıyor.
- Kalıcı barış yerine çatışmayı donduran, uluslararası hukuk normlarıyla çelişen bir "vesayetçi düzen" önerisi olarak değerlendiriliyor.

FİLİSTİN'İN ARTAN ULUSLARARASI TANINMASI VE 21 MADDELİK WITKOFF PLANI

22 Eylül Pazartesi günü New York'ta düzenlenen Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda Fransa, Belçika, Lüksemburg, Malta ve Andorra, Filistin Devleti'ni tanıdıklarını açıkladılar. Bir gün önce Birleşik Krallık, Kanada, Avustralya ve Portekiz de Filistin'i tanıdı.

156 ülke Filistin Devleti'ni tanıyor

<https://www.lemonde.fr/en/les-decodeurs/article/2025/09/23/map-the-countries-that-recognize-a-palestinian-state>

Bu tarihi kararlar, Filistin Devleti'ni tanıyan ülke sayısını 156'ya yükselmesinin ardından 27 Eylül 2025 Tarihli Washington Post, "Trump's Gaza peace plan leaves door ajar for Palestinian state" başlıklı bir makalede, Trump yönetiminin 21 maddelik Gazze barış teklifine ilişkin bir ÖNERİ belgesinin bazı detaylarını aktardı¹.

Öne çıkan bazı iddialar Washington Post'ta yer alıyor ve AA'nın haberine göre şu maddelerden oluşuyor²:

1. Gazze, komşularına tehdit oluşturmayan, radikalleşmenin ortadan kaldırıldığı, terörden arındırılmış bir bölge olacaktır.
2. Gazze, (Filistinli) halkın yararına yeniden geliştirilecektir.
3. İsrail ve Hamas bu öneriyi kabul ederse, savaş derhal sona erecek, İsrail ordusu tüm saldırılarını durduracak ve Gazze Şeridi'nden kademeli olarak çekilecektir.
4. İsrail'in anlaşmayı kamuoyu önünde kabul etmesinden sonraki 48 saat içinde, sağ ve ölü tüm İsrailli esirler iade edilecek.
5. Esirler iade edildikten sonra İsrail, ömür boyu hapis cezasına çarptırılmış birkaç yüz Filistinli esiri ve savaşın başlangıcından bu yana esir alınan binden fazla Gazze sakinini serbest bırakacak, birkaç yüz Filistinlinin naaşını teslim edecek.
6. Esirler iade edildikten sonra barış içinde bir arada yaşamayı taahhüt eden Hamas üyeleri affedilecek, Gazze Şeridi'nden ayrılmak isteyen üyelere ise kendilerini kabul eden ülkelere gitmek için güvenli geçiş hakkı tanınacaktır.

¹ <https://www.washingtonpost.com/national-security/2025/09/27/trump-21-point-gaza-peace-plan/>

² <https://www.aa.com.tr/tr/dunya/israil-basini-witkoffun-21-maddelik-gazze-ateskes-teklifini-paylasti/3701147>

7. Anlaşmaya varıldığında, Gazze Şeridi'ne Ocak 2025'teki anlaşmada belirlenen miktardan daha az olmamak kaydıyla insani yardım girişi başlayacaktır. Bu kapsamda günde 600 kamyon yardım, kritik altyapının yenilenmesi ve molozların kaldırılması için gerekli ekipmanların girişine izin verilecektir.
8. Yardımlar, her iki tarafın da (Hamas ve İsrail) müdahalesi olmaksızın, Birleşmiş Milletler (BM), Kızılay ve bağımsız diğer uluslararası kuruluşlar tarafından dağıtılacaktır.
9. Gazze, halka günlük hizmetleri sağlamakla sorumlu olacak Filistinli teknokratlardan oluşan geçici bir geçiş hükümeti tarafından yönetilecektir. Hükümet, ABD'nin Arap ve Avrupalı ortaklarıyla istişare ederek kurduğu yeni bir uluslararası kuruluş tarafından denetlenecektir. Filistin Yönetimi reform programını tamamlayana kadar Gazze'nin yeniden inşası için bir finansman çerçevesi oluşturacaktır.
10. Modern Orta Doğu şehirlerinin inşasında deneyimli uzmanların bir araya getirilmesi, yatırımları çekmek ve istihdam oluşturmak amacıyla Gazze'nin yeniden inşası için bir ekonomik plan oluşturulacaktır.
11. Katılımcı ülkeler tarafından müzakere edilmiş indirimli gümrük tarifeleri ve erişim oranları ile bir ekonomik bölge kurulacaktır.
12. Kimse Gazze'yi terk etmeye zorlanmayacak, terk etmeyi seçenlerin ise geri dönmeye izin verilecek. Ayrıca Gazze sakinleri kalmaya teşvik edilecek ve orada daha iyi bir gelecek inşa etme fırsatı sunulacak.
13. Hamas, Gazze'nin yönetiminde hiçbir rol oynamayacak. Tüneller dahil olmak üzere saldırı amaçlı askeri altyapının yıkılması ve inşasının durdurulması konusunda taahhüt verilecek. Gazze'nin yeni liderleri, komşularıyla barış içinde bir arada yaşamayı taahhüt edecek.
14. Hamas ve diğer Gazze gruplarının yükümlülüklerini yerine getirmesini ve Gazze'nin İsrail'e veya kendi halkına tehdit oluşturmamasını sağlamak için bölgesel ortaklar tarafından bir güvenlik garantisi verilecektir.
15. ABD, Arap ülkeleri ve diğer uluslararası ortaklarla Gazze Şeridi'ndeki güvenliği denetlemek üzere derhal konuşlandırılacak geçici bir uluslararası istikrar gücü oluşturmak için çalışacaktır. Bu güç, uzun vadeli bir iç güvenlik organı olarak görev yapacak bir Filistin polis gücü oluşturacak ve eğitecektir.
16. İsrail, Gazze'yi işgal veya ilhak etmeyecek, İsrail ordusu, bölgede değişen güvenlik güçleri istikrarı sağlandıkça şu anda işgal ettiği toprakları kademeli olarak devredecektir.
17. Hamas bu öneriyi geciktirir veya reddederse, yukarıdaki noktalar terörden arındırılmış bölgelerde uygulanacak ve İsrail ordusu bu bölgeleri kademeli olarak uluslararası istikrar gücüne devredecektir.
18. İsrail, Katar'da gelecekte saldırı düzenlememeyi kabul eder. ABD ve uluslararası toplum, Doha'nın Gazze'de önemli arabuluculuk rolünü kabul eder.
19. Nüfusu radikalleşmeden uzaklaştırmak için bir süreç oluşturulacaktır. Bu süreç, İsrail ve Gazze'deki zihniyet ve anlatıları değiştirmek amacıyla dinlerarası diyalogu da içerecektir.
20. Gazze'nin yeniden inşası ilerledikçe ve Filistin Yönetimi reform programı uygulandıkça Filistin halkının arzusu olarak kabul edilen Filistin Devleti'nin kurulması için güvenilir bir yolun koşulları oluşabilir.
21. ABD, barış içinde bir arada yaşama için siyasi bir ufuk üzerinde anlaşmak üzere İsrail ve Filistinliler arasında bir diyalog kuracaktır.

Witkoff Planının Anlamı

Steve Witkoff³, Trump'a yakın bir iş insanı ve planın "21 maddelik versiyonunu" hazırlayanlardan. Bu metin resmî devlet belgesi değil; daha çok, Trump'ın seçim sonrası dış politikada öne çıkarmak istediği "ben çözerim" iddiasını destekleyen bir girişim. Plan, Hamas'ın devre dışı bırakılması ve İsrail'in "güvenlik kazanımlarını koruyarak" savaşın sonlandırılmasını öngörüyor. Aynı zamanda Arap ülkelerine, özellikle de Katar, Suudi Arabistan ve Mısır'a, "bizim aracılığımızda bir barış süreci başlatılırsa siz de imar ve finansmanla sahaya girin" mesajı veriyor.

- **"Geçici bir yönetim" tanımı var:** Nitelikli Filistinliler + uluslararası uzmanlardan oluşacak. Yani tam anlamıyla Gazze'nin kendi seçilmiş yönetimi değil, bir konsorsiyum. Bu yapı "uluslararası gözetim" altında olacak. İsrail çekilecek ama sınır güvenliği ve hava sahasında kontrolünü tamamen bırakmayacak. Dolayısıyla pratikte bu, yarı vesayet sistemi.

³ Steve Witkoff'un görevi, Trump yönetiminde Orta Doğu Özel Elçisi (Special Envoy to the Middle East) ve aynı zamanda Barış Görevleri Özel Elçisi (Special Envoy for Peace Missions) olarak tanımlanıyor

- **Ordu Yok, Silah Yok:** Hamas'ın silahlarının imhası, ağır silahların toplanması şart koşuluyor. Gazze'de bir "düzenli ordu" kurulması kesinlikle öngörülüyor. Sadece uluslararası güvenlik gücü ve Filistinli polis benzeri bir yapıya izin var. Bu da, Gazze'nin askeri anlamda tamamen bağımlı kalacağı anlamına geliyor.
- **Ekonomi Başkalarının İnisiyatifinde:** Plan, Gazze'nin yeniden imarını dış yatırımcılara, Körfez fonlarına ve uluslararası konsorsiyumlara bırakıyor. Witkoff'un kendisi de bir emlak yatırımcısı, bu nedenle plan "Gazze, bir tür yatırım projesine mi dönüştürülmek isteniyor?" sorularını gündeme getiriyor. Gazze halkının kendi üretim kapasiteleri, tarımı, sanayisi yerine "dışarıdan gelecek fon ve şirketlerin" kontrolünde bir ekonomik düzen öneriliyor.
- **Filistin tarafı açısından:** Egemenlik eksikliği var. Devletleşme vaadi var ama yol haritası net değil. İsrail açısından: Güvenlik ön planda tutuluyor, Hamas devreden çıkıyor, ama kalıcı barış yerine "kontrollü istikrar" yaratılıyor. Arap ülkeleri açısından: Ekonomik yükümlülükler ve imar fırsatları onlara kalıyor, ama politik bedeli paylaşmaları bekleniyor. Yani bu plan, aslında "savaşsız işgal" ya da "yeni vesayet düzeni" gibi eleştiriliyor: Silahsız, ordusuz, dış finansmana bağımlı, uluslararası gözetim altında bir Gazze. **BM Güvenlik Konseyi'nin 2728 (2024) sayılı kararı**, Gazze'de acil ateşkes çağrısı yapmış, sivillerin korunması ve insani erişimin sağlanması gereğini vurgulamıştır. Bu karar, uluslararası toplumun güncel taleplerini ortaya koymakta ve Witkoff planının sahadaki acil insani ihtiyaçlarla uyumsuzluğunu daha görünür hale getirmektedir.

Witkoff'un Gazze Planı ve Uluslararası Hukuk

Donald Trump ve iş insanı Steve Witkoff tarafından öne sürülen 21 maddelik Gazze planı, İsrail-Filistin çatışmasında "çözüm" olarak sunulmuştur. Plan, Hamas'ın silahsızlandırılması, İsrail'in kademeli çekilmesi ve Gazze'nin uluslararası gözetim altında geçici bir konsorsiyum tarafından yönetilmesini öngörmektedir. Ancak Filistin'in çok sayıda devlet tarafından tanınmış olması ve BM'de artan desteği dikkate alındığında, bu plan uluslararası hukuk ilkeleriyle ciddi şekilde çelişmektedir.

Egemenlik İlkesi (State Sovereignty):

BM Şartı m. 2(1) uyarınca tüm devletler egemen eşittir. Filistin'in 140'tan fazla ülke tarafından tanınması, onu uluslararası toplumun önemli bir kısmı için egemen bir devlet statüsüne yerleştirmiştir. Dahası **BM Genel Kurulu'nun 67/19 (2012) sayılı kararı**, Filistin'e gözlemci devlet statüsü tanımış ve devletleşme sürecini uluslararası düzeyde teyit etmiştir. Bu, Filistin'in uluslararası kişilik iddiasını güçlendiren önemli bir adım olarak değerlendirilmelidir. Witkoff planının öngördüğü uluslararası konsorsiyum yönetimi, Filistin'in egemenlik yetkilerini devralmakta, bu da devletlerin iç işlerine müdahale yasağı ile çatışmaktadır (Bkz. UAD, Nicaragua v. USA, 1986). Bu bağlamda **BM Güvenlik Konseyi'nin 2334 (2016) sayılı kararı**, İsrail'in yerleşim faaliyetlerinin hukuka aykırı olduğunu ve bunların iki devletli çözüm ihtimalini ciddi şekilde tehdit ettiğini açıkça ortaya koymuştur. Bu karar, Filistin'in egemenlik iddiasını güçlendiren uluslararası bir teyit niteliğindedir.

Halkların Kendi Kaderini Tayin Hakkı (Self-Determination):

BM Genel Kurulu'nun 1514 (XV) sayılı 'Sömürgeciliğin Tasfiyesi Bildirisi' (1960), halkların kendi kaderini tayin hakkını uluslararası hukukun normatif temeline yerleştirmiştir. Bu belge, Filistin halkının da sömürgecilikten arındırılmış tam egemenlik hakkını teyit eder. Bu temelde, **BM Şartı m.1(2) ve 1966 tarihli ICCPR & ICESCR m.1:** Tüm halklar kendi siyasal statülerini serbestçe belirleme hakkına sahiptir hükmünü amirdir. Witkoff planında, Gazze'nin geleceği "uluslararası uzmanlar ve seçilmiş olmayan aktörler" tarafından çizilmektedir. Bu durum, Filistin halkının self-determinasyon hakkını dışarıya devretmek anlamına gelir. **Batı Sahra Danışma Görüşü (UAD, 1975)**, halkların iradesi olmadan herhangi bir siyasal statü dayatılmasının hukuken geçersiz olduğunu teyit etmiştir. Bu durum, halkın rızası olmadan dayatılan bir statünün hukuken geçersizliği ile doğrudan çelişmektedir. Self-determinasyonun merkeziliği ve rıza olmaksızın dayatılan statünün geçersizliği; konsorsiyum modeline eleştirel zemin sağlar. Ayrıca **UAD, East Timor (1995) kararında** self-determinasyonun erga omnes nitelikte bir hak olduğu vurgulanmıştır; bu, Filistin halkının kendi kaderini tayin hakkının tüm uluslararası toplumu bağladığı anlamına gelir. Bununla birlikte UAD'nin Kosovo Danışma Görüşü (2010), tek taraflı bağımsızlık bildiriminin uluslararası hukuka aykırı olmadığını, bağlamın belirleyici olduğunu vurgulamıştır. Bu karar, Filistin'in devletleşme sürecine doğrudan uygulanmasa da self-determinasyon ve toprak bütünlüğü arasındaki gerilimi anlamak için önemli karşılaştırmalı argümanlar sunar. Diğer taraftan **UAD'nin Chagos Danışma Görüşü (2019)**, sömürge sonrası dönemde halkların bütünlük hakkını vurgulamış ve zorla ayrıştırmanın hukuka aykırı olduğunu teyit etmiştir. Bu çerçevede, Gazze'nin Filistin'in egemenlik yetkilerinden ayrılmasını öngören düzenlemelerin hukuki meşruiyeti tartışmalıdır.

Vesayet Rejimi ve Hukuki Yasak:

BM Vesayet Konseyi, 1994'te Palau'nun bağımsızlığıyla görevini tamamlamış, vesayet sistemi sona ermiştir. **UAD, Namibia Danışma Görüşü (1971):** Yasa dışı idarenin tanınmaması ve vesayet rejimlerinin BM yetkisi olmadan sürdürülemeyeceği; Gazze'de fiilî vesayet riskine ışık tutar. Günümüzde hiçbir bölge BM Güvenlik Konseyi kararı

olmaksızın vesayet altına alınamaz. Witkoff planı, Gazze için “uluslararası gözetimli yönetim” öngörerek fiilen yeni bir vesayet rejimi kurmaktadır. Bu durum, **BM Şartı m.76** ve BM’nin kendi içtihadıyla çelişir. **UAD’nin Wall Danışma Görüşü (2004)**, işgal altındaki topraklarda hukuka aykırı düzenlemelerin üçüncü devletlerce tanınmaması ve iş birliği yapılmaması yükümlülüğünü açıkça vurgulamıştır. Bu, Gazze’de fiilî vesayet ya da statü dayatılması girişimlerinin uluslararası toplum tarafından meşru kabul edilemeyeceğini teyit eder.

Silahsızlandırma Sorunu:

Plan, Gazze’nin ordusuz kalmasını öngörmektedir. Oysa **BM Genel Kurulu 2625 (1970) Bildirgesi uyarınca** halkların self-determinasyon hakkı, kendi güvenlik düzenlerini belirleme yetkisini de kapsar. Bu durum, Filistin’in gelecekte bir devlet olarak **meşru müdafaa hakkını (BM Şartı m.51)** kullanmasını da engeller. Bu minvalde **BM Güvenlik Konseyi’nin 1860 (2009) sayılı kararı**, Gazze’de ateşkesi, insani erişimin güvence altına alınmasını ve sınır geçişlerinin sürdürülebilir düzenlemelerle açık tutulmasını öngörmüştür. Bu çerçevede, Gazze’de güvenlik ve insani düzenlemelerin yalnızca askeri değil, aynı zamanda hukukî ve insani normlara bağlı olarak şekillenmesi gerektiğini vurgulamaktadır

Sonuç:

Basına sızan Witkoff’ Planının, uluslararası hukuk açısından yukarıda belirtilen Uluslararası Yargı Kararları ışığında üç temel ilkeyi ihlal ettiği görülmektedir.

1. **Egemenlik ihlali – Filistin’in yönetim yetkilerinin dış aktörlere devri.**
2. **Self-determinasyon ihlali– Filistin halkının kendi siyasi statüsünü seçme hakkının kısıtlanması.**
3. **Vesayet yasağı ihlali – BM onayı olmaksızın yeni vesayet düzeni yaratılması.**

Bu çerçevede plan, kalıcı barıştan ziyade çatışmayı sadece donduran, meşruiyet krizini derinleştiren bir proje olarak algılanıyor. Uluslararası hukuk, halkların özgür iradesini ve devletlerin egemen eşitliğini korumak üzerine inşa edilmiştir. Witkoff’un 21 maddelik Gazze planı ise bu normlarla çalışmakta ve Filistin’in uluslararası toplumdaki tanınmış statüsünü görmezden gelmektedir. Dolayısıyla bu plan, uygulanabilir bir barış girişimi olmaktan ziyade, vesayetçi ve gayri meşru bir düzen önerisi olarak değerlendirilmelidir.

“Filistin’in artan uluslararası tanınması” ifadesi, sadece diplomatik bir jest değil; uluslararası hukuk, siyaset ve diplomasi açısından çok katmanlı bir anlam taşıyor. Zira Tanınma (Recognition), uluslararası hukukta bir devletin diğer devletler tarafından kabul edilmesidir. Filistin’in artan tanınması, kurucu değil tespit edici yani açıklayıcı bir unsur olarak onun uluslararası hukuk kişiliğine dair deklarasyonun güçlendiğini gösterir. Diplomatik ilişkiler geliştirilmesinden uluslararası nitelikte anlaşma yapılmasına kadar geniş bir yelpazede hukuki sonuçlar doğurabilir. Bundan da öte devletin kurulduğu andan itibaren elde ettiği kazanımlara ve iç düzenine, uluslararası antlaşmalarına saygı duyulması anlamına da gelir. Ayrıca tanımların hemen tamamı açıkça tanıma hükmündedir ve şarta bağlı bir işlem de değildir.

Devlet olmanın “Montevideo kriterleri” (nüfus, toprak, hükümet, diğer devletlerle ilişki kurma kapasitesi) bağlamında, “dördüncü unsur” olan tanınma Filistin’in statüsünü bu bağlamda pekiştirir. BM üyelerinin yaklaşık %80’i ve tanıyan ülkeler arasında artık sadece Küresel Güney değil, İngiltere, Fransa, Belçika, İspanya, Norveç gibi Batılı aktörlerinde bulunması tanınma özelinde Filistin meselesini yalnızca “bölgesel” değil, küresel bir konsensüs konusu haline geldiğine işaret etmektedir. İsrail ve ABD gibi ülkeler hâlâ karşı çıksa da artan tanınma baskısı ve küresel SUMUD Filosu uluslararası dengeleri değiştirme potansiyeline sahipken Witkoff’un 21 maddelik planı, Filistin’i uluslararası konsorsiyum yönetimine bırakmayı öngörmesi planın meşruiyet ve iyi niyet krizini derinleştiriyor. Bir yanda “artan tanınma” diğer yanda “vesayet” dayatması yapan bir plan var.

Kaynakça

- Charter of the United Nations, 1945.
- BM Şartı, 1945.
- International Court of Justice (1986). Military and Paramilitary Activities in and against Nicaragua (Nicaragua v. United States of America).
- International Court of Justice (1975). Advisory Opinion on Western Sahara.
- UNGA Res. 2625 (XXV) (1970). Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations...
- ICCPR & ICESCR, 1966.
- ICJ, Nicaragua v. USA (1986).
- ICJ, Namibia AO (1971).
- ICJ, Western Sahara AO (1975).
- ICJ, East Timor (1995).
- ICJ, Wall AO (2004).
- ICJ, Kosovo AO (2010).
- ICJ, Chagos AO (2019).